

ARBEJDSLØSHEDSKASSERNES
SAMVIRKE

Den 22. februar 1979

*Til folketingets arbejdsmarkedsudvalg,
Christiansborg*

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Under henvisning til det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag samt bemærkninger hertil, skal vi tillade os at fremføre følgende:

1. *Vedrørende 130 dages reglen – skærpet arbejdskrav for medlemmer, der som bierhverv driver selvstændig virksomhed*

Det er med beklagelse, at vi har bemærket, at der ikke søges gennemført en ophævelse af 130 dages reglen for selvstændiges ægtefæller.

Udvidelsen af de gældende undtagelsesbestemmelser vil naturligvis afhjælpe problemet, men kun i meget ringe omfang.

Ved at anvende det skærpede arbejdskrav for selvstændiges ægtefæller laver man nogle meget vilkårlige begrænsninger i en gruppe, som intet har med selvstændig virksomhed at gøre, og vi finder det uholdbart, at man fortsat skal anvende bestemmelser, der træder i kraft, hvis ikke ægtefællen kan dokumentere, at der ikke på en eller anden måde kan deltages i den selvstændige virksomhed. Det er altså ikke et spørgsmål, om medlemmet deltager i virksomhedens drift, eller nogensinde har gjort dette, men alene ud fra teorien om det eventuelt kunne lade sig gøre.

Vi vil gerne nævne nogle eksempler, hvor et medlem efter gældende praksis, bliver omfattet af det skærpede arbejdskrav.

- a) et medlem, hvis ægtefælle ejer en fiskekutter og hvor hele fangsten afhændes via fiskeriauktionen –
- b) et medlem, der er gift med en brøndborer –
- c) et medlem, der er gift med en snedker eller anden håndværksmester, selvom der ikke er ansat fremmed hjælp –
- d) et medlem, der er gift med en person, der ejer et husmandsbrug, hvor jorden ikke dyrkes.

Vi kan ikke have noget imod, at medlemmer, der arbejder i egen eller ægtefælles virksomhed, bliver stillet over for et skærpet arbejdskrav, men vi må fastholde vor tidligere indstilling om, at der ingen begrænsning skal være for medlemmer, der på tro og love erklærer, at de intet har med ægtefællens virksomhed at gøre.

Det er vor opfattelse at de økonomiske konsekvenser ikke er så store, som tidligere oplyst fra ministeriet, idet disse beregninger er foretaget ud fra et antal beregnet på medlemskredsen i A-kasser, hvor det specielt er kvinder, der er omfattet af reglen.

Såfremt det er den kvindelige ægtefælle, der er indehaver af virksomheden, vil denne ofte være af en sådan størrelse, at det mandlige medlem undgår 130 dages reglen på grund af undtagelsesbestemmelserne. Beregningerne er endvidere formentlig foretaget ud fra den forudsætning, at der i de konkrete tilfælde udbetales dagpenge, indtil de pågældende falder for 26 ugers reglen.

Indførelsen af § 65 gør endvidere, at kasserne kan have opmærksomheden særligt henvendt på medlemmer, hvis ægtefæller driver selvstændig virksomhed.

Vi mener ikke at man kan undlade nærværende punkt, som er rejst fra alle delegeretmøder gennem meget lang tid, og vi vil gerne påpege, at kravet om at dagpengebeløb, skal udgøre mindst 1 dagsats for der kan udbetales dagpenge, giver en langt større besparelse end omkostningerne vil være ved at ophæve 130 dages reglen.

2. *Krav om medlemstal forhøjes fra 1.000 til 5.000 medlemmer*

Bestemmelsen om, at kasser som har mindst 1.000 medlemmer, kan bevare aner-